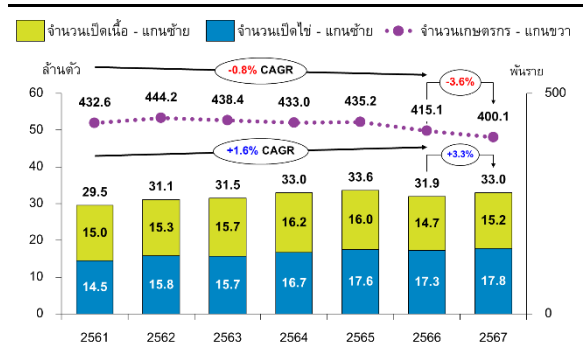

ภาพรวมธุรกิจ

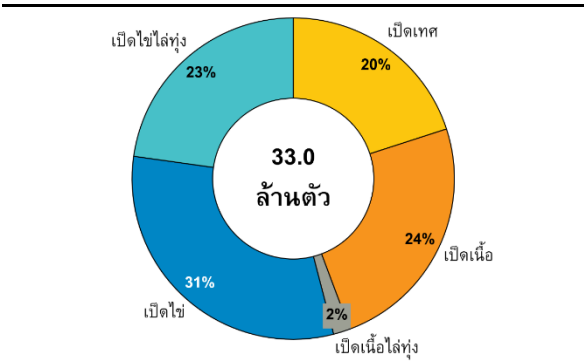
- ธุรกิจการผลิตและจำหน่ายเนื้อเป็ดในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมเกษตรแบบครบวงจร (Integrated Agribusiness) ที่อยู่ในช่วงกลางถึงปลายน้ำของห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเป็ด โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ดำเนินการแบบครบวงจรตั้งแต่ฟาร์มพ่อแม่พันธุ์ โรงฟักไข่ ฟาร์มเป็ดเนื้อ โรงชำแหละและแปรรูปเนื้อเป็ด ไปจนถึงการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งในประเทศและส่งออก นอกจากนี้ยังมีการทำสัญญา รับซื้อเป็ดจากเกษตรกรรายย่อย (Contract Farming) เพื่อเสริมวัตถุดิบให้เพียงพอ รวมทั้งลดความเสี่ยงด้านการผลิตและการตลาด รวมทั้งผู้ประกอบการบางรายมีการลงทุนทำฟาร์มเลี้ยงเป็ดระบบปิด (โรงเรือนควบคุมสภาพแวดล้อม) เพื่อควบคุมคุณภาพและปริมาณการผลิตได้อย่างสม่ำเสมอ
- สำหรับประเภทของเป็ดสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ 1. เป็ดเนื้อ (Meat-type duck) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของการผลิตเนื้อเป็ด โดยสายพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงมากที่สุด คือ เป็ดปักกิ่ง (Pekin duck) ซึ่งโตเร็ว ตัวใหญ่ ให้เนื้อปริมาณมาก รองลงมาคือ เป็ดเทศ (Muscovy) ซึ่งตัวใหญ่แต่โตช้ากว่า นิยมนำมาผสมข้ามสายพันธุ์กับเป็ดปักกิ่งเพื่อให้ลูกผสมโตไวขึ้น (แต่ลูกผสมจะเป็นหมัน) นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงเป็ดไล่ทุ่ง (free-grazing duck) ในชนบท คือ การปล่อยเป็ดไปหากินตามทุ่งนา แหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งเป็ดไล่ทุ่งมีต้นทุนการเลี้ยงต่ำแต่ให้ผลผลิตเนื้อน้อยทำให้สัดส่วนเป็ดไล่ทุ่งมีไม่มากเมื่อเทียบกับเป็ดระบบฟาร์มปิดเชิงพาณิชย์
- 2) เป็ดไข่ (Egg-type duck) ที่เลี้ยงเพื่อผลิตไข่โดยเฉพาะ เมื่อหมดอายุให้ผลผลิตไข่ (ประมาณ 2 ปี) ก็จะถูกปลดและจำหน่ายเป็นเป็ดเนื้อเช่นกัน ทำให้เป็ดไข่ปลดระวางเป็นวัตถุดิบอีกแหล่งหนึ่งของเนื้อเป็ดในตลาดไทย
- สถานการณ์การเลี้ยงเป็ด ในปี 2567 มีจำนวนเป็ดราว 33.0 ล้านตัว เพิ่มขึ้น 3.3% จากปีก่อนหน้า สอดคล้องกับทิศทางของจำนวนเป็ดในช่วงปี 2561 - 2566 ที่เติบโตเฉลี่ย 1.6% ต่อปี โดยจำนวนเป็ดเนื้อในปี 2567 มีจำนวน 15.2 ล้านตัว ขยายตัวราว 3.4% จากปีก่อนหน้า ส่วนเป็ดไข่มีจำนวน 17.8 ล้านตัว ขยายตัวราว 3.1% จากปีก่อนหน้า จากความต้องการของตลาดที่เติบโต ราคาขายที่สูง การพัฒนาสายพันธุ์และเทคโนโลยีการเลี้ยงที่ดีขึ้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ตลอดจนการสนับสนุนจากภาครัฐ ส่งผลให้จำนวนเป็ดเนื้อและเป็ดไข่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในด้านของจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ด ในปี 2567 พบว่าจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ดลดลงราว 3.6% จากปีก่อนหน้า ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ดรายเล็กที่ได้รับผลกระทบและทยอยเลิกกิจการเนื่องจากภาวะต้นทุนที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ที่ยังอยู่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดกลางถึงใหญ่ที่มีศักยภาพในการลงทุนเทคโนโลยีและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ สะท้อนถึงการปรับตัวไปสู่ฟาร์มขนาดใหญ่และอุตสาหกรรมที่มีการผลิตต่อรายสูงขึ้น ทำให้จำนวนเป็ดเนื้อและเป็ดไข่โดยรวมยังขยายตัวได้ แม้จำนวนผู้เลี้ยงจะลดลง

รูปที่ 1 ปริมาณเป็ดเลี้ยง และจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ด

ที่มา : กรมปศุสัตว์

รูปที่ 2 สัดส่วนเป็ดเลี้ยงแยกประเภท ปี 2567

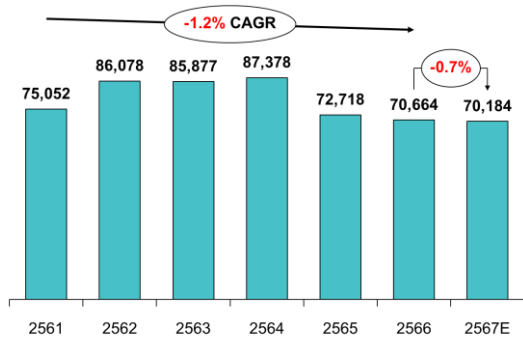
ที่มา : กรมปศุสัตว์

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

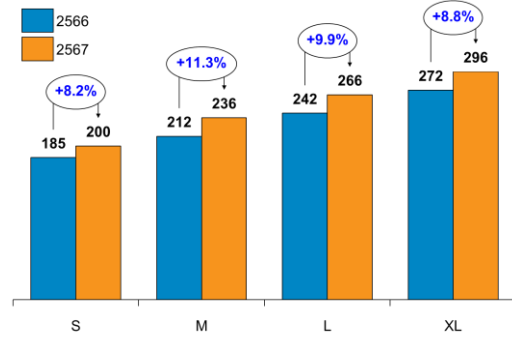
- ปริมาณการผลิตเนื้อเป็ดของไทยในช่วงปี 2562-2564 เติบโตได้ดี เนื่องจากเป็นช่วงที่ราคาเนื้อสัตว์ชนิดอื่น เช่น สุนัข ปรับตัวสูงขึ้นจากโรคระบาด African Swine Fever (ASF) ในสุกร ทำให้เนื้อเป็ดกลายเป็นโปรตีนทดแทนที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น แม้อยู่ในช่วงการระบาดของโควิด-19 แต่ความต้องการเนื้อเป็ดไม่ได้รับผลกระทบมากนักและยังเติบโต อย่างไรก็ดี ตั้งแต่ปี 2565 เป็นต้นมา การผลิตเนื้อเป็ดหดตัวลงจากปัญหาด้านต้นทุนการผลิตที่พุ่งสูง ทั้งราคาอาหารสัตว์และพลังงานที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับปัญหาการขนส่งและซัพพลายเชนในช่วงการระบาดของโควิด-19 ที่ทำให้การส่งมอบเป็ดและชิ้นส่วนเป็ดได้รับผลกระทบ นอกจากนี้ตลาดต่างประเทศบางแห่งยังชะลอคำสั่งซื้อเนื่องจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ แม้จำนวนการเลี้ยงเป็ดเนื้อจะเพิ่มขึ้นแต่หากยังไม่ถึงรอบอายุที่เหมาะสมสำหรับการจับฆ่าและ อาจทำให้ชะลอการจับเป็ดเพื่อรอราคาที่ดีขึ้น ส่งผลให้จำนวนเป็ดที่เข้าสู่กระบวนการผลิตเนื้อลดลง อย่างไรก็ตาม ในปี 2567 คาดว่าปริมาณการผลิตเนื้อเป็ดยังคงหดตัวลงเล็กน้อยราว 0.7% จากปีก่อนหน้า เนื่องจากได้รับแรงกดดันจากการแข่งขันจากเนื้อสัตว์ทางเลือกอื่น เช่น เนื้อไก่ที่มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น และเนื้อสุกรที่ฟื้นตัวหลังควบคุมโรค ASF ได้ดี ทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคมากขึ้น
- สำหรับสถานการณ์ด้านราคาเป็ด ในปี 2567 พบว่า ราคาเป็ดสดในประเทศทุกขนาดมีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างชัดเจน โดยราคาขายส่งเฉลี่ยเป็ดสดทั้งตัวเพิ่มขึ้นประมาณ 8-11% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า สาเหตุหลักมาจากต้นทุนการเลี้ยงเป็ดที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ทั้งในส่วนของต้นทุนราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ เช่น ข้าวโพดและกากถั่วเหลือง ซึ่งเป็นต้นทุนหลักของการเลี้ยง และต้นทุนค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้น รวมถึงปริมาณผลผลิตเนื้อเป็ดที่ออกสู่ตลาดลดลง ขณะที่ราคาเนื้อไก่และเนื้อสุกรในช่วงเดียวกันปรับตัวลดลง ส่งผลให้ช่องว่างระหว่างราคาเนื้อเป็ดกับเนื้อสัตว์ทางเลือกอื่นกว้างขึ้น ผู้บริโภคจึงมีแนวโน้มที่จะลดการเลือกซื้อเนื้อเป็ดลง และหันไปบริโภคเนื้อไก่หรือเนื้อสุกรมากขึ้น เนื่องจากราคาที่ประหยัดกว่าและหาซื้อได้ง่ายกว่า

รูปที่ 3 ปริมาณการผลิตเนื้อเป็ดรายปีของไทย (ตัน)

ที่มา : วิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ ประมวลผลจากข้อมูลของ UN FAO

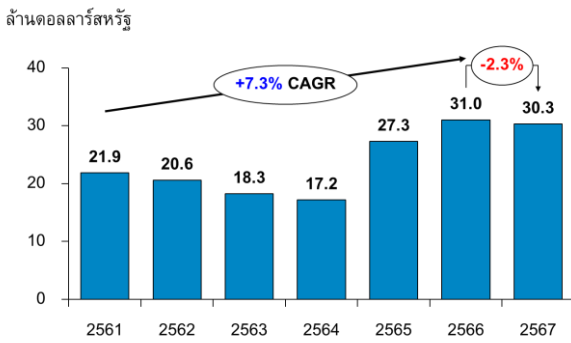
รูปที่ 4 ราคาขายส่งเฉลี่ยเป็ดสดทั้งตัว แยกตามขนาด (บาท/ตัว)

ที่มา : กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

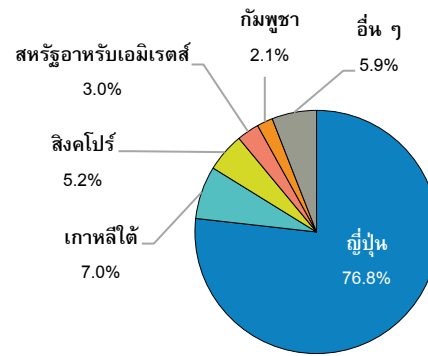
- ในส่วนของการส่งออกเป็ดสดแช่เย็นและแช่แข็งของไทย พบว่า มูลค่าการส่งออกในช่วงปี 2561 - 2566 ขยายตัวเฉลี่ย 7.3% ต่อปี ขณะที่ปี 2567 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 30.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงราว 2.3% จากปีก่อนหน้า ซึ่งมูลค่าการส่งออกที่ลดลงเป็นผลจากการหดตัวของตลาดญี่ปุ่นเป็นสำคัญ โดยมูลค่าการส่งออกเป็ดสดแช่เย็นและแช่แข็งไปญี่ปุ่นหดตัวลงราว 14.4% จากปีก่อนหน้า เนื่องจากในปี 2567 ญี่ปุ่นประสบปัญหาการระบาดของไข้หวัดนกที่ฟาร์มเป็ดในประเทศ ทำให้ผู้บริโภคเกิดความวิตกกังวลและการขาดความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อเป็ดจึงทำให้นำเข้าเป็ดจากต่างประเทศลดลงไปด้วย ทั้งนี้ ในปี 2567 ไทยมีสัดส่วนการส่งออกเป็ดสดแช่เย็นและแช่แข็งไปญี่ปุ่นกว่า 76.8% รองลงมา คือ เกาหลีใต้ 7.0% และ สิงคโปร์ 5.2% ตามลำดับ

รูปที่ 5 มูลค่าการส่งออกเป็ดสดแช่เย็นและแช่แข็ง ปี 2567

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

รูปที่ 6 สัดส่วนตลาดส่งออกเป็ดสดแช่เย็นและแช่แข็ง ปี 2567

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

แนวโน้มธุรกิจ

- ธุรกิจผลิตและจำหน่ายเนื้อเป็ดปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวได้จำกัด โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการบริโภคเนื้อเป็ดที่เติบโตในผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะในตลาดระดับบนและกลุ่มอาหารแปรรูปคุณภาพสูง ส่งผลให้จำนวนเป็ดเลี้ยงโดยเฉพาะเป็ดเนื้อยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ อย่างไรก็ดี ธุรกิจยังคงเผชิญแรงกดดันจากต้นทุนการผลิตที่ยังคงอยู่ในระดับสูง และการแข่งขันจากเนื้อสัตว์ทางเลือกอย่างเนื้อไก่และเนื้อสุกร ประกอบกับจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ดมีแนวโน้มทยอยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยที่ขาดศักยภาพในการบริหารต้นทุนและการจัดการฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้อุตสาหกรรมเป็ดไทยเข้าสู่กระบวนการรวมศูนย์การผลิตมากขึ้น โดยผู้ประกอบการขนาดกลางถึงใหญ่มีบทบาทสำคัญในตลาดเพิ่มขึ้น ผ่านการลงทุนในฟาร์มระบบปิดและการนำเทคโนโลยีมาช่วยบริหารจัดการฟาร์ม เช่น ระบบให้อาหารอัตโนมัติ ระบบควบคุมอุณหภูมิ และระบบติดตามสุขภาพสัตว์ ดังนั้น หากผู้ประกอบการสามารถปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมผ่านการยกระดับมาตรฐานการเลี้ยง และการนำเทคโนโลยีอัตโนมัติเข้ามาเสริมการผลิตในระดับฟาร์ม คาดว่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในระยะยาว และช่วยให้ภาคธุรกิจสามารถรักษาระดับการผลิตไว้ได้
- ในด้านการส่งออก แม้มูลค่าการส่งออกเป็ดของไทยในปี 2567 จะหดตัวจากการชะลอตัวของตลาดญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดหลัก แต่ในปี 2568 คาดว่าการส่งออกจะกลับมาฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป หากสถานการณ์โรคระบาดไข้หวัดนกในญี่ปุ่นคลี่คลายและความเชื่อมั่นผู้บริโภคฟื้นตัว ขณะเดียวกันผู้ประกอบการไทยอาจขยายการส่งออกไปยังตลาดใหม่ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพการบริโภคเพิ่มขึ้น เช่น กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ซึ่งมีความต้องการโปรตีนทางเลือกสูง และกลุ่มประเทศ CLMV ซึ่งมีความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์และสามารถใช้ประโยชน์จากต้นทุนขนส่งที่ต่ำกว่าได้

ผู้จัดทำบทวิเคราะห์

นางสาวศรีอำไพ อิงคกิตติ (sri-ampai@lhbank.co.th)

วิจัยธุรกิจธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์

ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

LH BANK BUSINESS RESEARCH

ดร. อนพล ศรีธัญพงศ์

ผู้อำนวยการอาวุโส สายงานวิจัยธุรกิจ

ณัฐชาติ วิรุฬหทัย

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ธรรตล ศรีทองเต็ม

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

เชี่ยวชาญ ศรีชัยยา

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิสันดา ดิสรเตตวิวัฒน์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

วิชรพันธ์ นิยม

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ณวัชร หันสุเวช

นักวิเคราะห์อาวุโส (Thematic)

ศรีอำไพ อิงคกิตติ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

จับใจ**เข้าใจ****ตอบโจทย์**Scan Here
For More Articles<https://www.lhbank.co.th/economic-analysis/>

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง